Прилог 1.

БОРЦИ ТОПЛИЧКОГ НОП ОДРЕДА НА ДАН ФОРМИРАЊА, 3. АВГУСТА 1941. ГОДИНЕ

БОГОЉУБ ХАЏИТОНИЋ, рођен 1918. у Прокупљу, намештеник, после неколико дана отишао из Одреда.

БОЖИДАР ЂОРЂЕВИЋ РЕЉА, рођен 1922. године у Прокупљу, обућарски радник. Био курир између Одреда и партијског поверенства у Нишу. Погинуо априла 1942. године на Ргајском вису.

БОШКО ХАЏИТОНИЋ КУМ, рођен 1919. у Ирокупљу, трговац, после неколико дана напустио Одред.

ВАСИЛИЈЕ ЂУРОВИЋ ЖАРКИ, рођен 1920. у Даниловграду, свршени матурант. Био командир и политички комесар чете у Топличком НОП одреду. Погинуо као командант бригаде, марта 1944. године. Занародног хероја Југославије проглашен 1953. године.

ВАСИЛИЈЕ СМАЈЕВИЋ НОВАК, рођен 1913. у Мркоњу, Лесковац, студент права. У рату био на разним дужностима. Рат је завршио као политички комесар корпуса, а у грађанству и ЈНА обављао разне дужности. Унапређен у чин генерал-мајора. Умро.

ВЛАДИСЛАВ ПОПОВИЋ ЧЕДА, рођен 1912. године у Гњилану, дипломирани правник. Био политички комесар Топличког НОП одреда, иосле рата ирофесор на Правиом факултету у Београду. Сада пензионер у Београду.

ВОЈИН БАЈЕВИЋ ВУК, рођен 1913. у селу Коњарник, Прокупље, дипломирани правник. Био је командир чете у Топличком НОП одреду, већник АСНОС-а, министар у влади Социјалистичке Реиублике Србије и судија Уставног суда СРС. Пензионер у Београду.

ВОЈИСЛАВ ПЕТКОВИЋ ЈЕЖ, рођеи 1921. у Прокупљу, конобар. Као борац заробљен је 1942. и интерниран у Аустрију, одакле је побегао. Погинуо 25. 12. 1943. године.

ДАНИЛО МИРОВИЋ ЧАПАЈЕВ, рођен 1903. у селу Коњарник, Прокупље, земљорадник. После неколико дана напустио Одред и отишао у Месну партизанску десетину. Умро.

ДРАГОМИР БЕГОВИЋ НЕДО, рођен 1920. у селу Коњарник, Прокуиље, свршени матурант. Погинуо априла 1942. на Пасјачи.

КИРИЛ МИХАЈЛОВСКИ ГРУЈИЦА, рођен 1918. у Виници, Кочане, учитељ, члан КПЈ од 1941. Био је командир и политички комесар чете. Рат завршио као политички комесар дивизије, генерал-мајор у пензији. За народног хероја Југославије проглашен 1953. године.

КОНРАД ЖИЛНИК СЛОБОДАН, рођен 1919. у Капљој Васи, Цеље, кожарски радник. Био је партијски руководилац у Одреду. Погинуо марта 1944. године. За народног хероја Југославије ироглашен 1953. годиие.

МИЛЕН ЈОВАНОВИЋ ДОКТОР, рођен 1920. у Прокупљу, студент медицине, члан КПЈ од 1941. Био је политички комесар чете. Погинуо априла 1942. године.

МИЛОВАН ИВАНОВИЋ МАРКО, рођен 1910. у селу Коњариик, Прокупље, земљорадник. Погинуо јуна 1943. године у борби са Бугарима у Коњарнику.

МИЛОШ ШУТОВИЋ, рођен у селу Коњарнику, Прокупље, земљорадник. После неколико дана иапустио Одред.

НИКОДИЈЕ СТОЈАНОВИЋ ТАТКО, рођен 1911. у Старој Божурни, Прокупље, учитељ. Био је политички комесар Топличког НОП одреда. Погинуо августа 1942. године на Малом Јастрепцу, као члан Штаба. За народног хероја Југославије проглашен 1949. годиие.

НИКОЛА КОКОЊЕШЕВИЋ ДУНЂЕРСКИ, рођен 1915. у селу Лабуниште, Струга, пекарски радник. Био члан Партијског руководства за Топлицу. Погинуо октобра 1941. године код Житораћа.

НИКОЛА ЏУВЕРОВИЋ АКАДЕМАЦ, рођен 1917. у Калуги, СССР, студент технике. Био је командир чете и члан Окружног комитета КП за Топлицу. После рата министар у влади СФРЈ, пензионер, живи у Београду.

НИКОЛА ЂОРЂЕВИЋ ДОНЕ, рођен 1921. у Прокупљу, молерски радиик. Заробљен на Малом Јастрепцу августа 1942, а у октобру исте године стрељан на Бубњу код Ниша.

ПАСКАЉЕВИЋ, био само на постројавању Одреда.

РАДИВОЈ УВАЛИЋ БАТА, рођеи 1912. у Бачкој Паланци, доктор економских наука, учесник шпанског националноослободилачког рата 1936—39. После рата био професор и декан Економског факултета у Београду, амбасадор СФРЈ у више земаља. Погииуо у саобраћајној несрећи 1971. године у Ирану.

РАДОШ ЈОВАНОВИЋ СЕЉА, рођен 1912. у селу Гргуру, Блаце, агроном. Из рата изашао као политички комесар дивизије. После рата V дипломатској служби — амбасадор. Погинуо 1965. године у саобр^Љајној несрећи код Ћуприје.

РАТОМИР ВУКАШИНОВИЋ ЈАНИЋИЈЕ, рођен 1913. године у селу Гласовик, Прокупље, студент права. Био је политички радник на тој>ен У Топлице. После рата судија Општинског суда у Тополи. Умро.

РАТ^О ПАВЛОВИЋ ЋИЋКО, рођен 1913. у селу Бериљу, Прокуп- учесник шпанског националноослободилачког рата 1936—39. годин^- Студирао права и економију. Погинуо 24. априла 1943. годин^ У Црној Трави, као командант 2. јужноморавског одреда. За народног хероја Југославије проглашен 1945. године.

РАДОЈЕ БЕГОВИЋ ГЈ1ИГОР, рођен 1900. године у селу Коњарник, Прокупље, земљорадник. После неколико дана напустио Одред и отишЗ0 У месну партизанску десетину. Умро.

СЛАВКО. трговачки помоћник, био само на дан формирања при постројавању.

ЦВЕТКО ТОМАНОВИЋ ЋЕЛЕ, рођен 1914. године у селу Бериље, Проку пље> земљорадник. Погинуо марта 1942. године у борби против четш#а и Бугара.

ЧЕДОМИР КРУШЕВАЦ ЧЕДА, рођен 1914. године у селу Мостаћи, Требиње, новинар. Погинуо октобра 1941. године у селу Брегoвине.

Прилог 2.

СПИСАК ПОГИНУЛИХ И УМРЛИХ БОРАЦА И РУКОВОДИЛАЦА ТОПЛИЧКОГ НОП ОДРЕДА

У Списку погинулих и умрлих бораца и руководилаца (умрлих у току и непосредно после рата од последица рата) дали смо азбучним редом презиме, име и надимак свих погинулих и умрлих бораца и руководилаца Одреда, затим годиину и место рођења, за рођене у селу ближе веће место, занимање (пре ступања у одред), чланство у СКОЈ-у и КПЈ, време ступања у Одред, дужности у НОР-у, време и место погибије, односно смрти.

За погинуле народне хероје Југославије дајемо само презиме, име, надимак и податак да је народни херој Југославије, пошто се за њих у прилогу 3. дају детаљнији подаци и фотографије.

Са жаљењем исписујем редове о погинулим и умрлим саборцима, а посебно ми је жао што о иеким саборцима до данас не знамо ништа више од надимка Шаљапин, Брица, Лала, Чех..., а били су тако млади и лудо храбри. Али, сматрао сам да је боље дати и иепотпуне податке да би они подсетили неког од родбине, саборце, комшије из села, улице, школске другове, па да у евентуалном наредном издању ове монографије или у некој другој прилици објавимо комплетније податке о њима. А они су то часиим животом и јуначком смрћу више него заслужили.

А

АГАТОНОВИЋ МИЛОВАН ШЕБО, рођен у Блацу, погинуо 1944. године.

АНДРЕЈЕВИЋ ЈЕЛИСАВЕТА АНЕТА, народни херој Југославије.

АНДРЕЈЕВИЋ БОРИВОЈЕ АЂУТАНТ, 1920, Крајковац, Прокупље, земљорадник. Припадао је месној десетини у селу. У Одред је ступио 1942. године. Као болесног ухватили су га бугарски војници 1942. године у његовом селу, одакле је спроведен у немачки логор на Црвеном Крсту у Нишу, а затим у Норвешку где је убијен.

АНЂЕЛИЋ ВОЈИСЛАВ, 1912, геометар. Члан КПЈ од 1940. Радио је у предузећу »Батињол« и један је од организатора Партије у Куршумлији у периоду 1938—1939. године. Погинуо 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи у борби са четницима.

АНЂЕЛКОВИЋ СТОЈАДИН ДИНЕ, 1917, Горња Сварча, Прокупље, земљорадник. У Одреду од јесени 1941, члан КПЈ од 1943. У току НОР-а био је командир чете у Топличком НОП одреду, заменик и командант батаљона у Петој српској ударној бригади. Погинуо испред бункера у Блацу, јуна 1944, у борби против бугарских јединица.

АРАНЂЕЛОВИЋ ДУШАН ЈАВОР, 1917, Прокупље, фризерски радник. У Одреду је од 1941. У Косаничку чету дошао је из Јастребачке чете почетком 1942. Био је заменик командира чете. Погинуо 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи у борби са четницима.

АРАНАЂЕЛОВИЋ МОМЧИЛО ЈАБЛАН, 1922, Белољин, Прокупље, поткивачки радник. У Одреду од 1941, члан СКОЈ-а. Пре доласка у Одред учествовао је у акцијама месне десетине свога села. Погинуо је јула 1942. код Три Сестрице на Великом Јастрепцу, пршшком напада четника из Рибарске Бање на Великојастребачку чету.

АНТОНИЈЕВИЋ ЉУБИСАВ, 1922, Ресинац у одреду од 1941. Јастребачка чета, био је обавештајни официр 18. српске ударне бригаде. Утопио се у Дрини при повратку са фронта.

Б

БАБОВИЋ РАДМИЛО. Погинуо 1942. године приликом одбране Куршумлије.

БАДЊАРЕВИЋ ЂОРЂЕ ГРОМОВНИК, избеглица из Македоније. У Одреду од јесени 1941, члан КПЈ од 1942. Погинуо априла 1942. на Ргајском Вису у борби са четницима и недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

БАДЊАРЕВИЋ КРСТО КОСТРЕШ, 1920, (Косово), подофицир југословенске војске. Био је заробљен као борац Јастребачке чете код Ајдановца и ослобођен 5. децембра 1941. у борби за ослобођење Блаца. Погинуо као десетар, 28. фебруара 1942. године, у Горњој Сварчи у борби са четницима.

БЕГОВИЋ ДРАГОМИР НЕДО, 1920, Коњарник, Прокупље, свршени матурант. Припадао је напредном покрету средњошколске омладине у прокупачкој гимназији. Био је хапшен 1939. године због својих схватања и ставова и провео у затвору на Ади Циганлији око два месеца. Године 1940, искључен је из прокупачке Гимназије. Члан СКОЈ-а од 1940, а члан КПЈ од 1942. У Одреду од његовог формирања

у Ајдановцу. Био је руководилац скојевске организације у чети. Погинуо априла 1942. на Пасјачи, у борби против јединица бугарског окупатора.

БЕНКОВСКИ (других података нема), бугарски војник, дошао из гарнизона Блаце у јуну 1942. Био је у Великојастребачкој чети, одакле је прекомандован у Пасјачку чету. Погинуо јануара 1943. у акцији на *прузи код* Моминог Камена у Грделичкој клисури.

БОБИ (непознато право име, зна се да је Словенац), текстилни радник. Радио је у Земуну где је примљен у СКОЈ. Дошао је у Топлички НОП одред августа 1941. из Београда са групом активиста — чланова КПЈ и скојеваца. У току лета 1941. учествовао је у акцијама против иемачког окупатора. Средином децембра 1941. прекомандован је у Озренски НОП одред. Погинуо је у лето 1942. године у борби против бугарских јединица.

БОЈОВИЋ РАДОСЛАВ, 1910, Трн, Куршумлија, подофицир југословенске војске. У Одреду је од јесени 1941. године. Погинуо 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи у борби са четницима.

БОШКОВИЋ ПРЕДРАГ ПАВЛЕ, студент права. У партизанима од 1941. године. Погинуо новембра 1944. године.

БРАНКОВИЋ ДОБРИЦА, 1922, Прокупље, кројачки радник, члан КПЈ од 1941. Био је курир. Крајем 1941. године упућен на партијски рад у Ниш, где је убрзо ухапшен и 1942. стрељан на Бањици.

БРИЦА, једино се зна да је рођен у околини Ћуприје или Светозарева. Био је 1941. борац Поморавског НОП одреда, после чијег разбијања се пребацио на Озрен. Из Озренског НОП одреда пребацио се, септембра 1942, са Малојастребачком четом у Топлицу. Погинуо фебруара 1943. на Великом Јастрепцу у борби са једном немачком планинском јединицом.

БУЛАЈИЋ ИВАН, 1894, Вилуси, Никшић, Црна Гора, земљорадник. Активно учествовао у припреми устанка, заробљен на Јовиним Ливадама марта 1942. године. После зверског мучења стрељан у Житном Потоку.

в :-

ВЕЛИМИРОВИЋ БОРИВОЈЕ БАНЕ, 1922, Ћуприја, металски радник. Дошао у Пасјачу из Ниша крајем 1941. Припадао је напредној радничкој омладини. Скојевац од 1941. Био је четни курир. Успео је да се пробије из непријатељског обруча на Ргајском Вису 12. априла 1942, али је ухваћен код Средњег Статовца и стрељан у Житном Потоку.

ВЕЉКОВИЋ МИОДРАГ - ВЕЉКО КАРАМАН, 1918, Бресничић, Прокупље, овчар. У Одреду од новембра 1941, канидадат КПЈ од 1942. Био је пушкомитраљезац и десетар. Погинуо у земуници на Малом Јастрепцу 13. августа 1942, за време Аћимовићеве офанзиве.

ВЕЉКОВИЋ РАДИВОЈЕ МАЛИША, 1926, Кончић, Прокупље, шегрт металске струке. Члан СКОЈ-а. У партизане дошао у лето 1942. године. Септембра 1943. ступио је у Прву јужноморавску бригаду. Погинуо на Деветаку у источној Босни децембра 1943. као пушкомитраљезац чете.

ВЕЉКОВИЋ СТАНИМИР ЗЕЛЕ, народни херој Југославије.

ВИДОЈКОВИЋ РАДИВОЈЕ ВОЈА, 1924, Држановац, Прокупље, земљорадник. До доласка у Одред, почетком јуна 1942, био је у месној десетини. Члан СКОЈ-а 1942, члан КПЈ од 1943. Октобра 1943. ступио је у Прву јужноморавску бригаду. Погинуо је као пушкомитраљезац у борби против четника и бугарског окупатора.

ВИЋЕНТИЈЕВИЋ РАДИСАВ ВАСА, 1919, Ваљево, металски радник. Припадао је напредној радничкој омладини. Пре доласка у Топлички НОП одред, августа 1941, учествовао је у Београду у многим диверзантским акцијама против немачког окупатора. Члан КПЈ од 1941. Упућен у Озренски одред децембра 1941. Био је политичко-партијски радник у позадини. Погинуо је фебруара 1942. у Сокобањи, у борби са припадницима Српске државне страже.

ВОЈИНОВИЋ ВУКОСАВА, 1919, у околини Пожаревца, домаћица. У Одреду од јесени 1941. године. Заробљена 22. фебруара у борби за одбрану Куршумлије и истог дана стрељана.

ВУЈИЧИЋ БОЖО ВУЧКО, 1912, рударски радник. Ступио у Копаонички одред у лето 1941. У јесен је заробљен на Копаонику и спроведен у немачки логор у Нишу, одакле је успео да побегне 12. фебруара 1942. Од априла 1942. борац је Топличког НОП одреда. Маја 1943. ушао је у састав чете која је отишла у Тимок и на Озрен. Био је командир чете и командант батаљона у Зајечарском одреду »Миленко Брковић«. Октобра 1943. тешко је рањен у борби против четника код села Боровца, Минићево. Лечио се у једној кући где је откривен и на зверски начин убијен.

ВУКАНОВИЋ РАТОМИР НИКАЦ, 1917, Колашин, Црна Гора, земљорадник. У Одреду је од 1941. Члан КПЈ од почетка 1942. године. Погинуо као делегат вода 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи у борби са четницима.

ВУКАШИНОВИЋ ДУШАН ИВО, 1920, Гласовик, Прокупље, земљорадник. У Одреду је од 1941, члан СКОЈ-а, а политички делегат вода. Погинуо децембра 1942. на Мрљачком вису, у борби са бугарским јединицима.

ВУКСАНОВИЋ СЛАВОЉУБ ЈАЈКО, 1923, народни херој Југославије.

ВУКСАНОВИЋ СЛОБОДАН ГЕЦА, 1918, Блаце, иекарски радник. До доласка у партизане, децембра 1941, радио је активно за НОП. Био је командир Блачког вода и Јастребачке чете обновљеног Копаоничког одреда. Погинуо јула 1942. код Треске на Копаонику у борби са четницима и жандармима.

ВУКСАНОВИЋ СРБОЉУБ ГЛАВАШ, 1920, Блаце, питомац Војнотехничког завода Обилић—Крушевац. Члан КПЈ од 1940. Међу оснивачима Расинског НОП одреда. У Топличком НОП одреду од новембра 1941. Био је помоћник комесара и комесар чете. Погинуо јануара 1943. у селу Разбојни у борби против четника Драже Михаиловића.

ВУНАРИЋ ДУШАН ЂОКА, пореклом из Босне, жандарм у Прокупљу. После ослобођења Прокупља 1941. године напустио је службу и прикључио се НОП-у, у месним десетинама. У Одреду од почетка 1942. Био је командир чете. Погинуо марта 1942. код Азбреснице у борби против четника и недићеваца.

ВУЧИНИЋ ДУШАН СЛОБОДАН, 1912. Рашка, учитељ, члан КПЈ од 1941. Био је политички комесар чете у Копаоничком одреду. Заробљен је на Копаонику и спроведен у Куршумлију, где је замењен за заробљене четнике у Прокупљу 9. октобра 1941. Почетком новембра 1941. године дошао је у Топлички НОП одред. Погинуо на Ргајском Вису, 12. априла 1942, у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

Г

ГЛУШАЦ МИРКО, 1923, Јовине Ливаде, Прокупље, члан СКОЈ-а, члан КПЈ од 1943. У одреду од 1941. Био командир чете у Четвртој српској ударној бригади. Погинуо јула 1944. на планини Китки (Косово) за време седме непријатељске офанзиве.

ГОРУНОВИЋ БУДИМИР, адвокат из Београда. У партизанима од 1941. године. Погинуо 1941. године.

Д

ДВОРНИЧ ЈОШКА, родом из Словеније, електричар у руднику Бело Брдо. У Копаоничком НОП одреду од лета 1941. Заробљен је почетком октобра на Копаонику и спроведен у Куршумлију. Замењен је за четнике заробљене у Прокупљу 9. октобра 1941. У Топличком НОП одреду је од почетка новембра 1941. Према неким подацима погинуо је на В. Јастрепцу у пролеће 1942.

ДЕЈ1ЕРЕ ЈУЈТИЈАНА, 1914, Славонски Брод, кожарска радница, члан КПЈ од 1936. године. Била је члан РК КПЈ у Београду. Из Београда упућена у Прокупље крајем 1941. Ухваћена априла 1942, спроведена на Бањицу и маја 1943. године стрељана.

ДИНИЋ ЖИВОЈИН МАРКО, рођен 1894. У НОБ-у од 1941. године. Погинуо августа 1944. године као члан Извршног одбора Среског народноослободилачког одбора Прокупље.

ДИНИЋ НАЈДАН СИМА, 1918, Баличевац, Прокупље, земљорадник. У Одред је ступио крајем 1941. Члан КПЈ од 1942. Био је пушкомитраљезац, десетар, командир вода, чете, заменик команданта Топличког НОП одреда и командант батаљона у 19. српској бригади 25. дивизије. Погинуо фебруара 1945. код Зворника у борби против немачких фашиста и усташа.

ДИНИЋ ХРАНИСЛАВ НОВАК, 1920, Доња Речица, Прокупље, свршени матурант. Због напредног става и активности на линији КПЈ био је ухапшен 1939. и спроведен из прокупачког затвора на Аду Циганлију, где је провео два месеца. Из истих разлога искључен је 1940. из прокупачке гимназије. У Лесковцу је, такође, наставио са својом активношћу као члан СКОЈ-а. Августа 1941. ступио је у Кукавички НОП одред, одакле је у новембру пребачен у Топлички НОП одред. Члан КПЈ је од 1941. У току НОР-а био је помоћник политичког комесара Малојастребачке чете, затим чете упућене у Тимок и помоћник политичког комесара Тимочког батаљона. Погинуо је ЈУ на 1943. на Кучајским планинама (Троглан Бара) у борби против недићеваца и четника.

ДРАГОЈЕВИЋ РУЖА, рођена у Добром Долу. Погинула априла 1942. године.

ДРАГОЈЛОВИЋ ДРАГОЈЛО ГОКАЦ, 1919, Прокупље, свршени матурант. Био члан МК СКОЈ-а у Прокупљу. Ухапшен фебруара 1942, спроведен у логор у Норвешку где је стрељан јуна исте године.

ДУЛОВИЋ РАДМИЛА БАЈКА, 1921, Крива Паланка, студент права. Пре одласка у Топлички партизански одред, почетком 1942, активно је радила за НОП у Прокупљу. Члан КПЈ од 1942. Из Одреда је отишла за политичко-партијског радника у Расини, где су је јуна 1942. године ухватили четници код села Наумпара и спровели у логор на Црвеном Крсту у Нишу где је стрељана 1943. године.

Ђ

ЂИНЂИЋ РАДОЈЕ, 1926, Доње Здравиње, Прокупље, овчар. У Одреду од марта 1942. Погинуо маја 1942. на Великом Јастрепцу.

ЂИНИЋ ВЕЛИМИР ГОЛУБ, Београд, столар. У Одреду од почетка 1942. Погинуо је 9. априла 1942. на Пасјачи, у борби са бугарским јединицама.

ЂОРЂЕВИЋ БОЖИДАР РЕЉА, 1922, Прокупље, обућарски радник. Члан КПЈ од 1941. У Одреду је од његовог формирања у Ајдановцу, 3. августа 1941. Први курир између Одреда и Партијског поверенства КПЈ за Топлицу. Заробљен на Ргајском Вису 12. априла 1942. у борби са четницима и јединицама бугарског окупатора и сутрадан стрељан у Житном Потоку.

ЂОРЂЕВИЋ ДРАГОМИР ИЛИЈА, 1923, Држановац, Прокупље, земљорадник. Ступио у Одред јуна 1942. Предао се непријатељу за време Аћимовићеве офанзиве. Изашао је из земунице у којој се налазио Никодије Стојановић Татко са групом бораца Малојастребачке чете. Спроведен је у Специјалну полицију у Нишу, где је касније стрељан.

ЂОРЂЕВИЋ ЖИВОЈИН СОКО, 1923, Кончић, Прокупље, сеоски слуга. У Одреду од децембра 1941. Члан СКОЈ-а. Члан КПЈ од 1944. Био је пушкомитраљезац, десетар и командир вода у чети Пете српске ударне бригаде. Погинуо 13. априла 1944. у селу Ломници код Крушевца.

ЂОРЂЕВИЋ НИКОЛА ДОНЕ, 1921, Прокупље, молерски радник. Члан КПЈ од 1940. у Топличком НОП одреду од његовог оснивања у Ајдановцу 3. августа 1941. Заробљен је августа 1942. на Малом Јастрепцу и спроведен у немачки логор у Нишу где је стрељан октобра исте године.

ЂОРЂЕВИЋ РАДОСЛАВ ПРЕДРАГ, 1919, Прокупље, студент технике. У Одреду од септембра 1941. Члан СКОЈ-а од 1941. Априла 1942. пао је у непријатељске руке. Био је у бугарском затвору у Прокупљу, одакле је пуштен после два месеца. Према неким подацима погинуо је на Пасјачи у лето 1942.

ЂУРИЋ БОЖИДАР ЈАВОР, 1922, Прокупље, ковачки радник. У Одреду од 1941, члан СКОЈ-а од 1942. Заробљен на Копаонику априла 1942. и интерниран у Норвешку, где је умро 1943. године.

ЂУРОВИЋ ВАСИЛИЈЕ ЖАРКИ, народни херој Југославије.

Е

ЕРАКОВИЋ САВА СТРАХИЊА, народни херој Југославије. "

Ж

ЖИВИЋ МИЛУТИН НИКОЛА, 1923, Мала Плана, Прокупље, радник. У Одред ступио у јесен 1941. Члан СКОЈ-а. Пушкомитраљезац у чети. Разболео се у пролеће 1942. и остао на лечењу у своме селу, где су га јуна 1942. ухватили бугарски војници и стрељали.

ЖИВКОВИЋ МИЛОМИР ПАВЛЕ, 1912, Пискаљ, Прокупље, службеник. У Одреду од почетка 1942. Погинуо 12. априла 1942. на Ргајском Вису у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

ЖИВКОВИЋ СТОЈАДИН МЛАЂА, 1925, Доње Здравиње, Прокупље, сеоски слуга, један од најмлађих партизана у Одреду. Члан СКОЈ-а. Члан КПЈ од 1944. Повремено је обављао курирску дужност 1942. године. Био је десетар, командир вода, командир чете у батаљону Пете српске ударне бригаде. Погинуо маја 1944. године у борби са четницима код села Каоника у Расини.

ЖИКА (непознато име и презиме, као и година и место рођења). Зна се да је из околине Светозарева. Дошао је септембра 1942. из Озренског НОП одреда са Малојастребачком четом. Био је борац Моравске чете, Поморавског НОП одреда 1941. После разбијања партизанских јединица у Поморављу, са групом бораца пребацио се на Озрен. У Топличком НОП одреду је био нешто више од два месеца. Погинуо је новембра 1942. године у борби против четника и недићеваца код Товрљана.

ЖИЛНИК КОНРАД СЛОБОДАН, народни херој Југославије.

ЖУГИЋ РАДОСАВ, 1921, Средњи Статовац, Прокупље, земљорадник. У Одреду је од јесени 1941. Погинуо 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи у борби са четницима.

И

ИВАН СЛОВЕНАЦ, не зна се да ли му је то право име, дошао је са групом радника из Београда, августа 1941. у Топлички НОП одред, као члан КПЈ. Био је борац у Пасјачкој и Великојастребачкој чети, више пута рањаван. Погинуо је 2. маја 1943. године изнад села Девче од заседе 12. добровољачког одреда.

ИВАНОВИЋ ЗДРАВКО БРКА, 1911, Прокупље, колачарски радник. У Одреду од јесени 1941. Погинуо 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи у борби са четницима.

ИВАНОВИЋ МИЛОВАН МАРКО, 1910. Коњарник, Прокупље, земљорадник. Члан КПЈ од 1941. У Одреду од оснивања 3. августа 1941. Цогинуо јуна 1943. године.

ИВАНОВИЋ СТОЈАН, 1922. Горњи Дреновац, Прокупље, ученик гимназије. У СКОЈ-у од 1941. године. Заробљен у пролеће 1942. и отеран у логор у Норвешкој где је умро.

ИЛИЋ АЛЕКСАНДАР БОЖО, 1920, Ново Село, Куршумлија, трговачки помоћник. У Одреду од јесени 1941. Члан КПЈ од 1943.

Био је политички комесар чете у Првај јужноморавској бригади. Погинуо крајем октобра 1943. у селу Коњувцу у Пустој Реци у борби против бугарских јединица.

ИЈ1ИЋ ВЛАЈКО ЛАЛЕ, 1920, Гласовик, Прокупље, земљорадник. У Одреду од 1942. Члан КПЈ од 1943. Од октобра 1943. у Првој јужноморавској бригади. Био је пушкомитраљезац и десетар. Погинуо августа 1944. код села Сагоњева у борби против четничких и бугарских јединица.

ИЛИЋ РАДОМИР РЕЉА, 1912, Каменица, Алексинац, земљорадник. У Топлички НОП одред ступио је почетком 1942. Био је неко време курир на релацији Мали Јастребац—Морава. Погинуо је априла 1943. у селу Шурић код Алексинца, у борби са четницима Драже Михаиловића.

ИСАИЛОВИЋ ЉУБОМИР БРЗИНА, земљорадник, рођен у селу Прекопуце, борац од 1941. Погинуо као командант батаљона у 18. српској ударној бригади.

J

, ,

ЈАНКОВИЋ СЛАВКА МИЛКА, 1923, Приштина, ученица гимназије. У Одреду од јесени 1941. Члан СКОЈ-а од 1941. Погинула 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи у борби са четницима.

ЈАНКОВИЋ СТОЈАН ЈЕЗДИМИР, 1920, Баличевац, Прокупље, општински писар. Дошао у Одред почетком 1942. Погинуо крајем исте године.

ЈЕРЕМИЋ ЧЕДОМИР ПИЛОТ, Београд, ваздухопловни официр југословенске војске. У Одреду од почетка 1942. Био је командир Видовачке чете. Заробљен почетком марта у Губетину у борби против четника Машана Ђуровића, спроведен у Кушумлију где је стрељан.

ЈЕРКОВИЋ ЖАРКО СТАНКО, 1914, Александрово, Прокупље, металски радник. До лета 1942. био је у Озренском НОП одреду, када је дошао на Мали Јастребац у Топлички НОП одред. Био је у чети Јастребачког батаљона у Тимоку и на Озрену. У току НОР-а био је десетар, командир вода и командир чете у батаљону Прве јужноморавске бригаде. Погинуо новембра 1943. на Гледићким планинама у борби са четницима Драже Михаиловића.

ЈОВАНОВИЋ ВУКОЈЕ ПИЛОТ, 1916, Спанце, Куршумлија, ваздухопловни подофицир југословенске војске. Прикључио се НОП-у на почетку припрема за оружани устанак. Био је командир месних десетина у селу. У Одреду од фебруара 1942. Погинуо 12. априла 1942. на Ргајском Вису у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

ЈОВАНОВИЋ ЈОВАН ЂЕМА, 1919, Доња Сварча, Прокупље, земљорадник. Ступио у Топлички одред крајем 1941. Члан КПЈ од 1942. Стално је био пушкомитраљезац у чети. Погинуо маја 1943. у Горњој Драгуши у борби против немачке јединице.

ЈОВАНОВИЋ МИЛЕН ДОКТОР, 1920, Прокупље, студент медицине. Активни учесник у припремама оружаног устанка. Члан КПЈ од 1941. У Одреду од његовог формирања у Ајдановцу, 3. августа 1941. Био је политички делегат у Јастребачкој чети и помоћник политичког комесара Малојастребачке чете, комесар Јастребачке чете у Копаоничком одреду на којој дужности је и погинуо априла 1942. на Копаонику у борби против четника и припадника Српске државне страже.

ЈОВАНОВИЋ РАЈКО - ЧИКА ЂУРА, 1898, Ниш, публициста и адвокат. Члан КПЈ од 1919. На III конгресу КПЈ у Бечу биран је за члана Политбироа ЦК КПЈ. За време шестојануарске диктатуре, извођен је на Суд за заштиту државе, али је услед недостатка доказа ослобођен. По одлуци Партије боравио је у иностранству у Бечу, Паризу и СССР-у од 1932. до 1939. Припадао је партијској левици и био међу онима у тадашњем партијском руководству који су имали правилан став по националном питању у Југославији. Дошао је у Топлички одред из Београда, септембра 1941. Био је најпре у Пасјачкој чети, а од априла 1942. у Великојастребачкој. У периоду децембар 1941 — март 1942. био је председник Војнореволуционарног суда у Топличком одреду. Погинуо је јуна 1942. у Јасикару на Великом Јастрепцу за време бугарске офанзиве против Топличког НОП одреда.

ЈОВАНОВИЋ СТОЈАН, остали подаци непознати.

ЈОВАНОВИЋ ТРАЈКО ЈОСИФ, 1922, Трбуње, Блаце, свршени матурант трговачке академије. Члан СКОЈ-а од 1940, а КПЈ од 1941. Био секретар СК КПЈ за јастребачки срез и члан ОК КПЈ за округ топлички и комесар 19. српске бригаде. Погинуо као помоћник комесара 45. дивизије на Озрену, у Босни, фебруара 1945. године.

ЈОВИЋ СВЕТОМИР МОМЧИЛО, 1907, Рожина, Прокупље, фризерски радник. Завршио Подофицирску школу у бившој југословенској војсци, али је отпуштен из службе због напредних схватања. У Одреду од 1941. Погинуо је марта 1943. код Љуптена, моравски срез, у борби против четника и недићеваца.

ЈОВИЧИЋ АЛЕКСАНДАР, Куршумлија. Погинуо је фебруара 1942. године.

ЈОВОВИЋ ДАНИЦА РАДА. У партизанима од 1941. године. Ухваћена и стрељана у логору у Нишу.

ЈОВАНОВИЋ БОЖИДАР, 1920, Горња Драгуша, Прокупље, студент права. Члан КПЈ од 1941. У Одреду од почетка 1942. После ослобођења Куршумлије постављен је за политичко-партијског радника у граду, где је после пораза Косаничке чете ухваћен. Стрељан у Куршумлији.

ЈОСОВИЋ БОШКО БУНДА, 1922, Горња Сварча, Прокупље, сеоски слуга. Пре доласка у Одред, почетком 1942, био је у месној партизанској десетини. Члан СКОЈ-а. Члан КПЈ од 1943. У току 1942, за време најжешћих непријатељских офанзива, био је курир између чете и одредске технике на Великом Јастрепцу. Руководилац СКОЈ-а у чети Омладинског батаљона Пете српске ударне бригаде и политички комесар чете. Погинуо јануара 1945. на Сремском фронту.

ЈОСОВИЋ КРСТИВОЈЕ КРЛЕ, 1917, Здравиње, Прокупље, земљорадник. У НОП-у од 1941, у КПЈ од 1943. Био члан СК КПЈ за прокупачки срез и политички комесар чете у 5. Српској ударној бригади. Погинуо на Сремском фронту јануара 1945. године.

К

КАЛИЧАНИН ТИХОМИР ТИЛЕ, 1917, Горње Здравиње, Прокупље, земљорадник. У Одред ступио у јесен 1941. Члан КПЈ од 1942. Побегао јуна 1942. са стрељања на Стоваришту. У НОР-у је био командир чете, заменик команданта батаљона, заменик команданта Јастребачког НОП одреда и заменик команданта 16. српске бригаде. Умро марта 1945. у Тузли од пегавог тифуса.

КАРАМАТИЈЕВИЋ СИМО, 1907, Сјеница. Погинуо фебруара 1942. године у Куршумлији.

КИТАНОВИЋ БРАНИСЛАВ БОРА, 1918, Југбогдановац, Прокупље, трговачки помоћник. Припадао је напредној радничкој омладини у Београду. По окупацији земље дошао је у свој родни крај где се укључује у НОП. У Одреду од децембра 1941. Погинуо је као десетар у борби против четника, марта 1942. у Азбресници.

КОВАЧЕВИЋ БЛАГОЈЕ ГАВРО, 1921, подофицир југословенске војске. После окупације радио је у руднику Бело Брдо. У Копаоничком одреду од лета 1941. Заробљен на Копаонику и спроведен у Куршумлију, где је октобра месеца замењен за заробљене четнике у Прокупљу. Почетком новембра ступио је у Косаничку чету. Погинуо у борби за одбрану Куршумлије 22. фебруара 1942.

КОВАЧЕВИЋ ВЕРА, рођена у Војводини. Дошла је у Копаонички НОП одред у септембру 1941. Заробљена на Копаонику и спроведена у затвор у Куршумлији. Замењена је за заробљене четнике у

Прокупљу 9. октобра. Ступила у Косаничку чету првих дана новембра на Пасјачи. Погинула 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи у борби са четницима.

КОВАЧЕВИЋ ЈОВА ГИГА, 1913, Босански Петровац, шумски радник. У Копаоничком одреду од јесени 1941. Заробљен новембра 1941. и спроведен у немачки логор у Нишу на Црвеном Крсту, одакле је побегао 12. фебруара 1942. У Топличком НОП одреду је од априла 1942. Члан КПЈ од 1943. Био је економ чете и интендант батаљона у Првој јужноморавској и Трећој ударној српској бригади. Погинуо септембра 1944. у борби за ослобођење Крушевца.

КОСТИЋ ВЛАСТИМИР ТРЊЕ, остали подаци непознати.

КОСТИЋ МИЛОРАД, остали подаци непознати.

КОСТИЋ РАДИВОЈЕ НОВАК, 1912, Горња Јошаница, Прокупље, железнички службеник. Члан КПЈ од 1941. У партизане је дошао крајем 1941. из Београда. Погинуо је априла 1942. на Копаонику, у борби против четника и недићеваца.

КРАЈЦЕР МАКСИМИЛИЈАН ЗВОНКО, 1923, Холмец код Превања, Словенија, радник. Члан СКОЈ-а од 1941. У Топличком НОП одреду од новембра 1941. Децембра 1941. упућен је у Озренски одред. Заробљен је августа 1942. у селу Палиграце код Алексинца. Спроведен је у немачки логор на Црвеном Крсту, где је убијен 1942. године.

КРАСИЋ ДРАГО, 1923, Марковићи, Куршумлија, ученик гимназије. Члан СКОЈ-а од 1941. У чету је ступио из месне десетине за време борбе у Куршумлији. Погинуо је 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи, у борби са четницима.

КРИВОКАПИЋ РАДИВОЈЕ ПЛАМЕНАЦ, 1917, Коњарник, Прокупље, земљорадник. У Одреду од 1941. Члан КПЈ од 1943. Био је десетар и командир вода. Погинуо је августа 1943. на Радану, у борби против четника Драже Михаиловића, као командир чете политичко-партијских и скојевских радника и руководилаца са пасјачко-видовачког подручја.

КРСТИЋ БОРИСАВ ЦИГА, 1922, Прокупље, ковачки радник. У Одреду од 1941. Погинуо 12. априла 1942. на Ргајском Вису у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

КРСТИЋ ДРАГО, остали подаци непознати.

КОВАЧЕВИЋ РАЈКО, 1911, Вилуси, Никшић, Црна Гора, земљорадник. У Одреду од 1941. Члан КПЈ од 1942. У току 1942. био је политички радник на терену. Открио је неколико непријатељских шпијуна и организатора четника Драже Михаиловића. Децембра 1942. ухватили су га бугарски војници недалеко од своје куће, спровели у Житни Поток и на зверски начин убили.

КОВАЧЕВИЋ ХРИСТИНА, 1893, Ужице, кожарска радница. Члан КПЈ од 1934. По налогу МК Београд дошла у Топлицу. Била је члан МК Прокупље. Марта 1942. ухапшена је и спроведена у логор на Бањици, где је маја 1943. године стрељана.

КОКОВИЋ БОГОЉУБ БУЉУБАША, 1920, Пискаља, Прокупље, подофицир бивше југословенске војске. У Одреду од 1941. Члан КПЈ од 1942. Био је командир Видовачке чете. Априла 1943. погинуо у борби против четника и бугарских једница на Видојевици.

КОКОВИЋ ЈОВАН МИЋА, Гојиновац. У партизанима од 1941. године. Погинуо на Мрљачком Вису 1944.

КОКОВИЋ ЉУБИНКО ВУЈАДИН, 1915, Гојиновац, Прокупље, студент права. Активан учесник у припремама оружаног устанка у свом крају. Члан КПЈ од 1941. У Одреду од септембра 1941. Био је политички делегат у Пасјачкој чети и први политички комесар Видовачке чете. Погинуо почетком марта 1942. у Губетину у борби са четницима.

КОКОЊЕШЕВИЋ НИКОЛА, 1918, Лубурниште, Струга, пекарски радник. Члан КПЈ од 1940. године, један од организатора устанка. Био је на формирању одреда 3. августа 1941. године. Погинуо октобра 1941. године код Смрдице, Житорађе.

КОПРИВИЦА ГОЈКО, 1921, Балчак, Прокупље. У Одреду од новембра 1941. Погинуо је у борби за ослобођење Блаца 5. децембра 1941.

КРУШЕВАЦ ЧЕДОМИР ЧЕДА, 1914, Мостаћи, Требиње, дипломирани правник. Бавио се новинарством, био сарадник листа »Политика«. Припадао је напредном студентском покрету. Предратни члан КПЈ. У Топлицу је дошао после напада Немачке на Совјетски Савез. На Пасјачи се повезао са организаторима оружаног устанка у том крају. У Одреду од његовог формирања у Ајдановцу. Октобра 1941. прекомандован је у Јабланички партизански одред, где је убрзо погинуо.

КУВЕЉИЋ ДРАГУТИН ДРАГАН, 1921, Губетин, Прокупље, завршио нижу пољопривредну школу, земљорадник. У Одреду од 1941. Члан КПЈ од 1942. Погинуо 12. априла 1942. на Ргајском Вису у борби са четницима и јединицама бугарског окупатора.

КУЛЕНОВИЋ САФЕТ, 1912, Босански Петровац, геометар. Радио је у предузећу »Батињол«. Члан КПЈ од 1939. Један је од организатора прве партијске организације у Куршумлији. У Одреду од јесени 1941. Погинуо 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи у борби са четницима.

КУРБАНОВ БОРИВОЈ ЛАЛА, 1922, Браново, Нови Бечеј, ђак трговачке академије. Члан СКОЈ-а од 1941. У Одред је дошао из

Ниша, почетком 1942. Погинуо је на **Малом** Јастрепцу **августа** 1942, у земуници, за време Аћимовићеве офанзиве.

Л

ЛАЗИЋ МИОДРАГ МИЛОШ, 1922, Доња Речица, Прокупље, земљорадиик. У Одреду од јесени 1941. Члан СКОЈ-а. Члан КПЈ од 1943. Обављао је курирску дужност између чета Одреда и партизанских чета и позадинских радника на терену. Погинуо је маја 1943. код села Горње Девче, наишавши, са једним излеченим партизанским борцем, на заседу Добровољачког одреда из Ниша.

ЛАКЧЕВИЋ БРАНКО МИЛИЈА, 1922, Бар, Црна Гора, ученик трговачке академије. У Топличком НОП одреду од новембра 1941. Члан СКОЈ-а од 1941. Упућен у Озренски одред децембра 1941. Заробљен августа 1942. у Добрујевцу код Алексинца, одакле је спроведен у немачки логор на Црвеном Крсту у Нишу и стрељан на Бубњу.

ЛАКЧЕВИЋ ГОЈКО ГЛИША, 1917, Загарак, Никшић, студент економије Члан КПЈ од 1941. у Одреду од новембра 1941. Погинуо је као политички комесар Малојастребачке чете, марта 1942, код села Чубуре, у борби против четника и јединица Српске државне страже.

ЛЕШЊАК ДРАГО, Горња Коњуша, Прокупље, Погинуо 1943. године.

ЛУКИЋ АНДРИЈА ЛУКА, 1920, Цетиње, Црна Гора, студент права, радио на железници. Члан КПЈ од 1940. У Топлички НОП одред ступио у јесен 1941. Заробљен је приликом одбране Куршумлије од налета четника Косте Пећанца, фебруара 1942. године, а стрељан 24. фебруара.

Љ

ЉУМОВИЋ ДРАГОЉУБ ПАВЛЕ, 1924, Гласовик, Прокупље, земљорадник. Члан СКОЈ-а. Члан КПЈ од 1943. У Одреду од јесени 1941. Био је пушкомитраљезац у чети. Погинуо је као делегат вода, јула 1943. код Вучја, у борби против једне немачке јединице.

М

МАКСИМОВИЋ ДРАГИША БЕЛОРУС, 1919, Куршумлија, пекарски радник. У Одреду од новембра 1941. Погинуо је на Ргајском Вису, 12. априла 1942, у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

МАМИЋ МИЛОШ МИША, народни херој Југославије.

МАИИЋ ЖИВОЈИН КОРЧАГИН, 1917, Прокупље, обућарски радник. До доласка у Одред, почетком 1942, био је веома активан у градској партизанској чети. Заробљен је на Копаонику априла 1942, у борби са четницима и од тада се не зна ништа о његовој судбини.

МАНИЋ РАДОВАН УРОШ, 1913, Шишмановац, Прокупље, граничар. У Одреду од јесени 1941. Један од пет преживелих бораца Видовачке чете. Био је пушкомитраљезац и десетар. Погинуо јула 1943. у Реткоцеру, код Медвеђе, у борби против четника Драже Михаиловића.

МАНЧИЋ МИЛОРАД - ЈОВА ШОП, 1921, Пирот, обућарски радник. Члан СКОЈ-а од 1940, а КПЈ од 1941. У Одред ступио 1941. Био је помоћник политичког комесара чете у Јастребачком батаљону. Маја 1943. са четом је отишао на Озрен и у Тимок. Јула 1943. упућен је у Пирот са задатком да организује политичко-партијски рад на анектираном подручју. Убрзо је откривен и у једном окршају са бугарским војницима, на периферији Пирота, ухваћен је и убијен.

МАРИНКОВИЋ ИЛИЈА ЗЛАТКО, 1920, Прокупље, фризерски радник. У Одреду од октобра 1941. После пробоја из непријатељског обруча, 12. априла 1942. на Ргајском Вису, заробљен и стрељан у Житном Потоку.

МАРКОВИЋ ЖИВОЈИН - ЖИКА ЦОЈ, 1912, Прокупље, обућарски радник. Био је борац у Косаничкој чети до краја фебруара 1942. Погинуо на Ргајском Вису 12. априла 1942. у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

МАРКОВИЋ МИЛОВАН УГЉЕША, 1922, Доња Трнава, Прокупље, ученик гимназије. У партизане дошао почетком 1942. Био је курир Одреда када је пао напријатељу у руке, априла 1942. у Југовцу, као водич Милошу Мамићу и Станимиру Вељковићу Зелету. Обешен је у Југовцу 15. априла 1942. од бугарских војника којима је са вешала узвикивао да ће га осветити његови другови.

МАРКОВИЋ МИОДРАГ, погинуо фебруара 1942. приликом одбране Куршумлије.

МАРКОВИЋ МИОДРАГ МИЈА, 1922, Спанце, Куршумлија, ученик гимназије из које је искључен 1940. године. Члан СКОЈ-а и КПЈ од 1941. године. У току 1942. и до лета 1943. био је политчко-партијски радник на терену. Од октобра 1943. у Првој јужноморавској бригади. Био је политички комесар чете. Погинуо је априла 1944. у селу Кушићима, код Ивањице, у борби са четницима и бугарским јединицама.

МАРКОВИЋ МИРОСЛАВ КОБАЦ, 1923, Горња Драгуша, Прокупље, земљорадник. Био је припадник месне десетине у селу, са којом

је учествовао у многим акцијама. У Одред ступио крајем 1941. Члан СКОЈ-а. Погинуо је априла 1943. године на Великом Јастрепцу.

МАРТИНОВИЋ МИТАР СЕВЕР, 1920, Ново Момчилово, Прокупље, свршени матурант. У Одреду од 1941. Члан СКОЈ-а. Члан КПЈ од 1943. У току НОР-а био је политички делегат вода, политички комесар чете у Јабланичко-пасјачком батаљону Првог јужноморавског одреда и командант команде места. Погинуо у лето 1944. у Реткоцеру код Медвеђе, у борби против четника, јединица Српске државне страже и бугарског окупатора.

МЕДИЦИНАР из Београда, погинуо на Пасјачи 1942. године.

МИЛАДИНОВИЋ МИЛОРАД, погинуо 1942. године при одбрани Куршумлије.

МИЛАН - МАКЕДОНАЦ, погинуо 1942. године. Других података нема.

МИЛЕНКОВИЋ МИРОЉУБ ЉОЉАЦ, 1916, Прокупље, аутомеханичар. У Одреду од 1941. Члан СКОЈ-а од 1942. Погинуо 12. априла 1942. на Ргајском Вису у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

МИЛЕНКОВИЋ СРБОБРАН ЦРНИ, 1912, Прокупље, лимарски радник. Пре одласка у Одред, почетком 1942, био је у месној десетини града. Ухваћен је од четника марта 1942, код села Горњег Кординца, и стрељан.

МИЛИЋ ДУШАН, 1908, Буковик, Аранђеловац, графички радник. Члан КПЈ од 1932. У Топлицу је упућен августа 1941. године из Београда. Био је секретар МК КПЈ Куршумлије, где су га марта 1942. ухватили и стрељали четници Косте Пећанца.

МИЛОВАНОВИЋ РАДОМИР, 1922, Пепељевац, Куршумлија, трговачки помоћник. Члан КПЈ од 1939. Учествовао је у припреми устанка, био члан Окружног поверенства за Топлицу. Ухваћен је јануара 1944. у селу Вршевац и стрељан у Куршумлији.

МИЛОВИЋ ВИДАК, 1922, Растовница, Прокупље, кројач, члан КПЈ од 1941. Учествовао у припреми устанка. Ухваћен фебруара 1942. као члан МК за Прокупље. Спроведен у логор Црвени Крст у Нишу. Погинуо децембра 1942. године, приликом другог покушаја бекства из логора.

МИЛОСАВЉЕВИЋ МИЛИВОЈЕ, остали подаци непознати.

МИЛОСАВЉЕВИЋ МИРОСЛАВ ВИДОСАВ, 1924, Горња Коњуша, Прокупље, кројачки радник. Члан СКОЈ-а. У Одреду од 1941. Погинуо 12. априла 1942. на Ргајском Вису у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

МИЛОСАВЉЕВИЋ ПРВОСЛАВ, остали подаци непознати.

МИЛОСАВЉЕВИЋ РАДОВАН ТИСА, 1919, Прокупље, ковачки радник. У Одреду од јесени 1941. Погинуо 22. фебруара 1942. у борби за одбрану Куршумлије.

МИЛОШЕВИЋ БОРИВОЈЕ НИКОЛА, 1922, Дудулајце, Прокупље, текстилни радник. Члан СКОЈ-а од 1941. У Одред дошао у пролеће 1942. Погинуо је августа 1942. на Малом Јастрепцу у земуници за време Аћимовићеве офанзиве.

МИЛУТИНОВИЋ МИХАИЛО МИКО, 1921, Велика Плана, Прокупље, ковачки радник. Члан СКОЈ-а. У Одреду од јуна 1942. Ухваћен за време бугарске офанзиве на Великом Јастрепцу и стрељан.

МИЉКОВИЋ РАНКО ВИДАК, 1920, Подујево, абаџијски радник. У Одреду од почетка 1942. Погинуо у борби за ослобођење Куршумлије 16. фебруара 1942.

МИРКОВИЋ ДУШАН МАТЕЈА, 1920, Прокупље, молерски радник. У Одреду од јесени 1941. Погинуо 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи у борби са четницима.

МИРКОВИЋ СВЕТИСЛАВ НЕНАД, 1917, Мала Плана, Прокупље, студент медицине. Хапшен 1940. године због политичке активности у Прокупљу. Активно је учествовао у припремама оружаног устанка у Топлици. У Одреду је од 1941. Члан КПЈ од 1941. Био је заменик командира Јастребачке чете. Погинуо у Блацу 5. децембра 1941. године.

МИТРОВИЋ БОГОЉУБ СИНЂЕЛИЋ, 1918, Прокупље, фризерски радник. У Одреду од јесени 1941. Заробљен је код Губетина, почетком марта 1942. године, у борби са четницима Машана Ђуровића и стрељан у Куршумлији.

МИТРОВИЋ ДРАГОЉУБ ЂИТКА, 1921, Прокупље, ученик гимназије. Члан СКОЈ-а од 1941. У Одреду од јесени 1941. Почетком септембра 1942. ухваћен на Малом Јастрепцу, спроведен у немачки логор на Црвеном Крсту. Стрељан је на Бубњу у Нишу 1943.

МИТРОВИЋ МИЛАН, погинуо у фебруару 1942. приликом одбране Куршумлије.

МИХАЈЛОВИЋ ДРАГОСЛАВ, 1916, Бело Поље, Куршумлија, земљорадник. У Одреду од новембра 1941, али убрзо је погинуо у борби са четницима код села Товрљана.

МИХАЈЛОВИЋ СТОЈАДИН СЛОБОДАН, 1922, Губетин, Прокупље, ученик гимназије. Члан КПЈ и у Одреду од 1941. Погинуо 12. априла 1942. на Ргајском Вису у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

МИЦКО (остали подаци непознати), члан КПЈ, убио се као рањеник у борби на Ргајском Вису.

МИЧИЋ ЖИВКА ВЕРА, Крушевац, свршени матурант, у партизанима од 1942. године. Погинула јула 1942. године на Великом Јастрепцу.

МЛАДЕНОВИЋ МИЛОВАН ГЛИША, Мала Драгуша, подофицир југословенске војске. Погинуо 1944. године.

МОМИР (Јевремин, право име и презиме непознато), 1912, Београд. Успео је да се пробије из непријатељског обруча на Ргајском Вису. Заробљен је код Горње Топонице и спроведен у Норвешку где је и убијен.

МОРАВЧЕВИЋ АНЂЕЛКО АЛЕКСА, 1923, Призрен, радник. У Одреду, у Косаничкој чети, од јесени 1941. Члан СКОЈ-а од 1941, а КПЈ од 1942. Био је командир вода, чете и заменик команданта Јастребачког батаљона Првог јужноморавског НОП одреда. Октобра 1943. тешко је рањен, на Чубури код Мерошине, у борби са четницима и недићевцима. Склоњен је ради лечења у Ђерен—Девчи, али је убрзо подлегао ранама.

МРДАКОВИЋ ВУКОЈЕ, село Ргаја, Прокупље. Погинуо 1942. године у Куршумлији.

МРДАКОВИЋ МИОДРАГ СТРАХИЊА, Ргаја, земљорадник, члан СКОЈ-а. У Одреду од 1941. у Косаничкој чети. Погинуо 1942. у Куршумлији.

Н

НЕДЕЉКОВИЋ МИЛИВОЈЕ МИША, 1923, Куршумлија, механичар. Члан КПЈ од 1941. Биран у руководство СКОЈ-а за Топлицу. Ухваћен марта 1943. у Куршумлији, спроведен у немачки логор у Нишу и стрељан исте године на Бубњу.

НЕСТОРОВИЋ ДАРИНКА ЉУПЧЕ, 1920, Прокупље, студент медицине. Члан СКОЈ-а од 1941, члан КПЈ од 1942. У Прокупљу је активно радила на организовању женске омладине. У Одреду од 1942. године. Била је болничарка у чети. Погинула је на Малом Јастрепцу, августа 1942. године, у земуници са групом бораца.

НЕШКОВИЋ РАДИВОЈЕ НЕШКО, 1920, Коњарник, Прокупље, земљорадник. У Одреду од 1941. године, члан КПЈ од 1943. У току НОР-а био је командир вода и чете у Првој јужноморавској бригади.
1» Погинуо је као командант батаљона у Петој српској ударној бригади, априла 1945, на Сремском фронту.

НИКОЛИЋ ЖИВКО ВИТЕЗ, 1923, Крајковац, Прокупље, сеоски слуга. У Одреду од јануара 1942. Заробљен је у земуници на Малом Јастрепцу августа 1942. и спроведен у немачки логор на Црвеном Крсту у Нишу, где је касније стрељан.

НИКОЛИЋ ЈЕЛЕНА, 1919, Куршумлија, кројачка радница. Кандидат КПЈ од 1939, а члан од 1941. У Одреду од јесени 1941. Априла 1942. ухватили су је четници код села Виче и стрељали.

НИКОЛИЋ МИЛОЈКО ДУШКО, 1910, Крајковац, Прокупље, земљорадник. У Одред ступио крајем 1941. Био је десетар. Погинуо је августа 1942. године приликом покушаја пробоја из опкољене земунице на Малом Јастрепцу, коју су четници открили захваљујући издаји једног борца ове чете.

НИКОЛИЋ МИЛУТИН, 1922, Прокупље, ковачки радник. Члан КПЈ од лета 1941. Био је курир у Одреду. Јануара 1942. ухапшен у Нишу и исте године стрељан на Бубњу

НИКОЛИЋ БОРИСАВ ЈАКОВ, 1925, село Каменица, Алексинац. У НОБ-у од 1941. године. Погинуо је марта 1942. године код Микуловца.

НИКОЛИЋ МИОДРАГ ПРИКИ, 1922, Гојбуља, Вучитрн, свршени матурант. Члан СКОЈ-а. У Одреду од 1941. Погинуо је септембра 1941. у Доњој Речици.

НИКОЛИЋ СВЕТИСЛАВ ХАЈДУК, 1924, Лепаја, Прокупље, земљорадник. У Одреду од децембра 1941. Члан СКОЈ-а. Погинуо је маја 1942. у Азбресници у борби против четника Драже Михаиловића.

НИШАВИЋ МИЛОЈЕ МИШКО, 1919, Губетин, Прокупље, студент права. Члан КПЈ од 1941. Учествовао је у припреми устанка. Заробљен марта 1942. у Прокупљу, интерниран у логор у Норвешкој, где је, у лето исте године, умро.

О

ОБРАДОВИЋ ДАМЊАН, остали подаци непознати.

ОБРАДОВИЋ МИЛОШ ЗОРАН, 1919, Београд, стаклорезачки радник. Члан КПЈ од 1941. Августа 1941. дошао је са групом омладинаца из Београда у Топлички НОП одред. У мају 1942. упућен је на рад у Ниш, где је био секретар Месног комитета. У једној провали фебруара 1943. пао је у руке бугарској полицији, пред којом се држао врло слабо тако да је открио многе пунктове и везе НОП-а у моравском срезу. Том приликом страдало је више активиста НОП-а. Септембра 1944. Војни суд Главног штаба НОБ и ПО Србије осудио га је на смрт у селу Богујевац код Прокупља.

ОГЊАНОВИЋ РАНКО МИНЕР, 1919, Гласовик, Прокупље, пекарски радник. У Одреду од јесени 1941. Пушкомитраљезац у чети. Марта 1942. у Микуловцу, у борби са бугарским окупатором, тешко је рањен. Смогао је снаге да размонтира свој пушкомитраљез, да би убрзо умро од задобијених рана.

П

ПАВЛОВИЋ АЛЕКСАНДАР ЗДРАВКО, 1912, Претежана, Блаце, радник у ковници новца у Београду. Члан КПЈ од 1941. У Топличком НОП одреду од јесени 1941. Као борац Великојастребачке чете често је одлазио на терен по задацима које му је постављао штаб Одреда. У извршавању тих задатака, јула 1942, упао је у четничку заседу у селу Претрешњи, где је погинуо.

ПАВЛОВИЋ ДРИНКА, народни херој Југославије.

ПАВЛОВИЋ ЉУБОМИР ЉУБА, 1895, Бериље, Прокупље, службеник. У НОП-у од 1941, а у КПЈ од 1943. Погинуо у селу Обртинцу 1943. године.

ПАВЛОВИЋ МИОДРАГ МИЈА, 1922, Бериље, Прокупље, ученик гимназије. У Одреду од 1941. Члан СКОЈ-а од 1941. Погинуо априла 1942. на Пасјачи, у борби против јединица бугарског окупатора.

ПАВЛОВИЋ РАТКО ЋИЋКО, народни херој Југославије.

ПАВЛОВИЋ САВА, 1920, Чубура, Прокупље, земљорадник. У Одреду од јесени 1941. Погинуо почетком марта 1942. у свом селу, у борби против четника и припадника Српске државне страже.

ПАЛИГОРИЋ МИЈАЈЛО ЈУГОВИЋ, 1916, Ниш, дипломирани правник. Припадао је напредном студентском покрету на Београдском универзитету. У Одреду од почетка 1942. Погинуо је почетком марта 1942. код Средњег Статовца, у заседи четника Косте Пећанца.

ПАУНОВИЋ БЛАГОЈЕ НОВИЦА, 1915, Доња Трепча, Чачак, дипломирани правник. Члан КПЈ од 1938. Као партијски активиста упућен је из Београда у Топлицу. Био је заменик политичког комесара чете и партијски руководилац у Топличком НОП одреду. У пролеће 1943. године одлази за организационог секретара ОК КПЈ за Ниш. Априла 1943. године погинуо је код Бојевца у борби са недићевцима.

ПЕЈОВИЋ СТАНОЈЕ МУСА, 1918, Горња Бресница, Прокупље, земљорадник. У Одреду, у Јастребачкој чети, од новембра 1941. Погинуо 5. децембра 1941. у борби са четницима у Блацу.

ПЕРИЋ БОРИСАВ МАРКО, 1914, Прокупље, фризерски радник. У Одреду од јесени 1941. После борбе код Горњег Сварча повукао

се са преосталим делом чете и прикључио Видовачкој чети у Малој Плани 1. марта 1942. Истог дана заробили су га четници Машана Ђуровића код села Губетина, спровели га у Куршумлију и стрељали.

ПЕРИЋ МИОДРАГ, 1927, Марковићи, Куршумлија, земљорадник. Ступио у Косаничку чету из месне десетине у Куршумлији, у чијој је одбрани учествовао. Погинуо је 28. фебруара 1942. у Горњем Сварчу, у борби са четницима.

ПЕТКОВИЋ ВОЈИСЛАВ ЈЕЖ, 1921, Прокупље. У Одреду од његовог формирања у Ајдановцу. Заробљен је 1942. и интерниран у логор у Аустрији, одакле је успео да побегне августа 1943. године. Погинуо је 1944. године.

ПЕТРОВИЋ ВИТА, Горња Коњуша, Прокупље, остали подаци непознати.

ПЕТРОВИЋ ТИМОТИЈЕ ТИМА, 1923, Плочник, Прокупље, завршио нижу пољопривредну школу, земљорадник. У Одреду од јесени 1941. Био је секретар СКОЈ-а у чети. Погинуо је 12. априла 1942. на Ргајском Вису, у борби са четницима и јединицама бугарског окупатора.

ПЕШИЋ БОЖИДАР МИША, 1920, Куршумлија, електричар. У Одреду од јесени 1941. Погинуо је априла 1942. на Пасјачи, у борби против јединица бугарског окупатора.

ПЕШИЋ ДОБРИВОЈЕ МИЛЕ, 1922, Лепаја, Прокупље, земљорадник. У Одред је дошао из месне десетине почетком 1942. Члан КПЈ од 1943. У току НОР-а био је командир вода и чете у Петој српској ударној бригади. Погинуо је јуна 1944. на Копаонику, у борбама против четника Драже Михаиловића.

ПЕШИЋ СИНИША ЈЕРНЕЈ, 1925, Куршумлија, обућарски радник. У Одреду од 1941. члан СКОЈ-а. Погинуо је фебруара 1942. у Бојнику, у борби против бугарских војника.

ПОПОВИЋ АЛЕКСАНДАР ЦАНЕ, Куршумлија, погинуо је 1942. приликом одбране Куршумлије.

ПОПОВИЋ МИЛУТИН ДУНЂЕРСКИ, 1923, Белољин, Прокупље, пекарски радник. У Одреду је од децембра 1941. Члан СКОЈ-а. Члан КПЈ од 1943. године. Био је десетар у Јастребачкој чети, командир чете у Топличком НОП одреду и командант омладинског батаљона у 5. српској ударној бригади. Цогинуо је октобра 1944. на Руднику, недалеко од Горњег Милановца.

ПОПОВИЋ СТРАХИЊА РАСИНАЦ, погинуо јула 1942. године на Великом Јастрепцу.

ПРОТИЋ МИЛКА ЛИНА, 1920, Г. Коњуша, Прокупље, студент филозофије. Члан СКОЈ-а од 1940, а члан КПЈ од 1941. Активни

учесник у припремама оружаног устанка у свом крају. У Одреду од септембра 1941. Била је политички комесар Јастребачке чете. Успела је да се пробије из непријатељског обруча на Ргајском Вису, 12. априла, али је истог дана заробљена и спроведена у немачки логор у Нишу, одакле је почетком децембра 1942. побегла. Дошла је у Топлицу. Од агента Специјалне полиције у Горњој Топоници 20. децембра исте године ухваћена, одведена у Ниш и стрељана на Бубњу.

ПРОТИЋ СТЕВАН, Куршумлија. Погинуо је фебруара 1942, приликом одбране Куршумлије.

Р

РАДЕЉАК МАТЕ КУЗМАН, 1912, околина Книна, рударски радник. Борац од 1941. Заробљен у Копаоничком одреду и спроведен у немачки логор у Нишу. Спасао се бекством 12. фебруара 1942. Око два месеца провео је у Озренском НОП одреду, одакле је дошао на Мали Јстребац са групом бораца, од којих је формирана Рударска чета. У Топличком НОП одреду од априла 1942. Погинуо је 19. јануара 1943. у селу Разбојна, у Јанковој Клисури, у борби против четника Драже Михаиловића.

РАДОВАНОВИЋ РАДОМИР ГОЈКО, Бело Поље, Куршумлија. Борац од 1941. године. Погинуо је августа 1944. године код Драгуше.

РАДОВИЋ БОЖА, 1907, Јовине Ливаде, Прокупље, земљорадник. У НОП-у од 1941, а Члан КПЈ од 1943. Погинуо је јула 1944. у Јабланици.

РАДОЊИЋ МИОДРАГ СИБИН, 1922, Прокупље, седларски радник. У Одреду од новембра 1941. Члан КПЈ од 1942. Успео је да се пробије са својим пушкомитраљезом из непријатељског обруча, 12. априла 1942. године, на Ргајском Вису. Сутрадан је ухваћен код Житног Потока и стрељан.

РАДОСАВЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР ЈАНКО, 1925, Прокупље, ученик гимназије. Искључен је из прокупачке гимназије у јесен 1940. Члан СКОЈ-а од 1941. У Одреду од јесени 1941. Погинуо је 28. фебруара 1942. у Горњој Сварчи, у борби са четницима.

РАДОСАВЉЕВИЋ ДРАГОЉУБ ТОПЛИЦА, народни херој Југославије.

РАДОСАВЉЕВИЋ СТОЈАДИНКА СТОЛА, 1922, Доље Точане, Куршумлија, матуранткиња. Члан СКОЈ-а од 1941. У Одреду од новембра 1941. Била је болничар у чети. Тешко је рањена 9. априла 1942. на Пасјачи, у борби против бугарских војника, где је сутрадан откривена и убијена.

РАДОСАВЉЕВИЋ СТРАХИЊА, 1921, Претежана, Блаце, завршио средњу иољоиривредну школу. Учествовао је у припреми устанка. Члан КПЈ од 1941. Ухваћен јула 1943. године и стрељан исте године на Бубњу код Ниша.

РАЈКОВИЋ СТАНА НИНА, 1923, Ниш, завршила трговачку академију. Члан СКОЈ-а од 1940. Члан КПЈ од 1941. У Одред је дошла почетком 1942. Погинула је марта 1942. код Горње Бреснице.

РАЈКОВИЋ ДРАГОМИР, Спанце, погинуо је фебруара 1942. у Куршумлији.

РАКИЋ ДРАГОМИР ДАЛДИШ, 1921, Прокупље, питомац ваздухопловне подофицирске школе. У Одреду од новембра 1941. Погинуо је као десетар, 28. фебруара 1942, у Горњој Сварчи у борби са четницима.

РАКИЋ МИЛИЋ МИРКО, народни херој Југославије.

РАКИЋ МИЛОВАН, 1921, Доња Коњуша, Прокупље, подофицир бивше југословенске војске. У Одреду од почетка 1942. Погинуо је на Ргајском Вису 12. априла 1942. у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

РОГАНОВИЋ ЉУБОМИР РОГАН, 1921, Широке Њиве, Прокупље, питомац подофицирске школе бивше југословенске војске. У Топлички НОП одред ступио 1941. Члан КПЈ од 1942. После борбе на Куршумлији разболео се и остао у свом селу да се опорави, где су га четници, априла 1942, ухватили и стрељали.

с

САВИЋ ЂОРЂЕ ШОША, 1920, Крајковац, Прокупље, фабрички радник. У Одреду од 1941. Члан СКОЈ-а. Повремено обављао курирску дужност. Априла 1943, у борби против недићеваца, на путу Мерошина—Југбогдановац тешко је рањен и убрзо је умро.

САВИЋ ЈОВАН ЈОЦА, 1922, Стара Божурна, Прокупље, матурант, члан СКОЈ-а од 1941, а КПЈ од 1943. Погинуо је у диверзантској акцији фебруара 1944. на прузи код села Подине, Топлица.

СВОРЦАН, дошао из Београда. Погинуо фебруара 1942. у Куршумлији.

СТАНКОВИЋ ЖИВОЈИН, 1924, Прокупље, електромеханичар. У Одреду и члан СКОЈ-а од 1941. Био је курир у чети. Заробљен је после борбе на Ргајском Вису 12. априла 1942. Интерниран је у Норвешку, где је стрељан 1943. године.

СТАНКОВИЋ ЗВЕЗДАН, 1923, Куршумлија, свршени матурант. У НОП-у од 1941, члан СКОЈ-а од 1941. Заробљен од четника марта 1943, отеран у логор Маутхаузен, где је умро 1944. године.

СТАНКОВИЋ СВЕТИСЛАВ СВЕТА, 1915, Печењевце, Лесковац, учитељ. Учествовао је у припреми устанка, члан КПЈ од 1941. Кооптиран у партијско поверенство за Топлицу на првој партијској конференцији, новембра 1941. године. Ухваћен је фебруара 1942. године и спроведен у специјалну полицију у Ниш, а априла исте године стрељан је на Бубљу код Ниша.

СТАНКОВИЋ ТИХОМИР ПЕРА, 1918, Стара Божурна, Прокупље, студент технике. Члан КПЈ од 1941. Учествовао је у организовању Одреда као члан партијског поверенства за Топлицу. Ухваћен је априла 1942. и спроведен у логор на Црвеном Крсту, а јула исте године стрељан на Бубњу у Нишу.

СТАНОЈЛОВИЋ БОРИВОЈЕ ЖИВКО, 1923, Дудулајце, Прокупље, абаџијски радник. Члан СКОЈ-а. У Одреду од маја 1942. Погинуо је августа 1942. приликом покушаја пробоја из опкољене земунице на Малом Јастрепцу.

СТЕВАНОВИЋ РАНЂЕЛ ТОША, 1917, Чубура, Прокупље, земљорадник. У Топлички НОП одред ступио септембра 1941. Један је од првих партизана из добричког среза, Члан КПЈ од 1942. Био је пушкомитраљезац, десетар и командир вода. Погинуо маја 1943. на Великом Јастрепцу у борби против јединица бугарског окупатора.

СТЕФАНОВИЋ СИМА ПЕРА, 1922, Ниш, свршени матурант трговачке академије. Дошао у Одред у јесен 1941. из Ниша, као скојевац. Погинуо марта 1942. у Крајковцу у борби против четника и припадника Српске државне страже.

СТЕФАНОВИЋ СТОЈАН БАТА, 1919, Прокупље, студент права. Члан КПЈ и учесник НОР-а од 1941. Заробљен је марта 1942, а убијен у Норвешкој у лето 1942. године.

СТОЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВ, 1922, Прокупље, столарски радник. У Одреду од јесени 1941. Заробљен је у борби за одбрану Куршумлије и стрељан 24. фебруара 1942.

СТОЈАНОВИЋ ВЛАДИМИР, 1920, Прокупље, поткивачки радник. У Одреду од јесени 1941. Заробљен је у борби за одбрану Куршумлије и стрељан 24. фебруара 1942. године.

СТОЈАНОВИЋ ДРАГОЉУБ ДОЉО, 1911, Горња Трнава, Прокупље, земљорадник. Учесник НОР-а од 1941, а члан КПЈ од 1943. Погинуо је у селу Кулини као заменик комесара батаљона, јуна 1944, у 5. српској ударној бригади.

СТОЈАНОВИЋ ДРАГОМИР ГОЦЕ. 1920, Горњи Дреновац, Житорађе, земљорадник. Члан КПЈ од 1941. године. Активно је учествовао у приремеи устанка. Вршио је атентат на среског начелника у Прокупљу, 2. августа 1941. године, чиме је обележио формирање Топличког НОП одреда. Погинуо је октобра 1941. године.

СТОЈАНОВИЋ ЂОРЂЕ ЂОРЕ, 1920, Горњи Дреновац, Прокупље, земљорадник. Члан КПЈ од 1941. У Одреду од септембра 1941. Био је први политички комесар Пасјачке чете. Погинуо је 1943. године.

СТОЈАНОВИЋ ЉУБОМИР ЉУБА, 1913, Пискаљ, Прокупље, трговачки помоћник. Члан КПЈ од 1941. Активиста на терену до одласка у Одред, почетком 1942. Погинуо је на Ргајском Вису 12. априла 1942. године у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора.

СТОЈАНОВИЋ МИЈ1Е, 1918, Пискаљ, Прокупље, земљорадник. У Одреду је од почетка 1942. Успео је да се пробије из обруча на Ргајском Вису 12. априла у борби са четницима, недићевцима и јединицама бугарског окупатора. Касније су га ухватили четници и стрељали.

СТОЈАНОВИЋ МИЛОШ ПРИНЦИП, 1912, Цапарда, Зворник, железнички службеник. Члан КПЈ од 1942. У партизане је дошао почетком 1942. у Расински НОП одред, а од маја 1942. је у Топличком НОП одреду. Био је политички комесар Јастребачког батаљона Првог јужноморавског НОП одреда, начелник штаба 5. српске ударне бригаде и политички комесар 16. српске бригаде. Погинуо је августа 1944. године у борби за ослобођење Бољевца.

СТОЈАНОВИЋ МИЛУТИН ФИСИ, 1920, Горњи Дреновац, Прокупље, студент технике. Члан КПЈ од 1941. Цре доласка у Одред био је у месној десетини села, са којом је активно учествовао у свим њеним акцијама. Као политичко-партијски радник, у периоду јануар-март 1942, тешко је рањен у борби са четницима код Магаша марта месеца 1942, када је заробљен и убијен.

СТОЈАНОВИЋ НИКОДИЈЕ ТАТКО, народни херој Југославије.

СТОЈАНОВИЋ РАДОЈКО МАЛИША, 1928, Чубура, Прокупље, чобанин. Најмлађи партизан у Одреду, у који је дошао са тек навршених 13 година. Као храбар и одважан борац најчешће је ангажован за курира између Малог Јастрепца и Пасјаче у пролеће и лето 1942. Скојевац је постао 1942, а члан КПЈ 1944. У 15. години постао је командир вода, а са 16 година командир чете у 4. српској ударној бригади 21. дивизије. Погинуо је јануара 1945. године на Сремском фронту у 17. години живота.

СТОЈАНОВИЋ РАДОМИР, 1913, Прокупље, фризерски радник. У Одреду од јесени 1941. Погинуо је у борби за одбрану Куршумлије 22. фебруара 1942. године.

СТОЈИЉКОВИЋ ДОБРИЦА ЈУГОВИЋ, Шишмановац, Прокупље. У Одреду од почетка 1942. Погинуо је на Ргајском Вису 12. априла 1942. у борби са четницима и јединицама бугарског окупатора.

СТОЈКОВИЋ ЖИВОЈИН, остали подаци непознати.

Т

ТОДОРОВИЋ ДИМИТРИЈЕ КАПЛАР, Књажевац, адвокат. Заробљен је и стрељан у Куршумлији.

ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ ДРАГИ, 1914, Прокупље, општински стражар у Прокупљу. Определио се за НОП 1941, напустио службу и ступио у Одред крајем 1941. У лето 1943. био је у чети Јастребачког батаљона на Тимоку и на Озрену. Погинуо је крајем 1943. године код Горње Сварче.

ТОМАНОВИЋ ЦВЕТКО ЂЕЛЕ, 1914, Бериље, Прокупље, земљорадник. Учествовао је у припремама за борбу против окупатора. У Одреду од његовог формирања у Ајдановцу, 3. августа 1941. године. Марта 1942. погинуо је у борби против четника и јединица бугарског окупатора.

ТОМЉЕНОВИЋ СЛАВКО, 1911. Погинуо је 1942. године у Сварчи.

ТОПАЛОВИЋ ЗОРА, Куршумлија. Погинула је 1942. године приликом одбране Куршумлије.

ТОПАЛОВИЋ ТОДОР, Куршумлија. Погинуо је приликом одбране Куршумлије 1942. године.

ТОШИЋ МИЛУН ЛУНЕ, 1911, Сечаница, Прокупље, радник у железничкој радионици у Нишу. Члан КПЈ од 1942. Од марта до јуна 1942. био је курир између Одреда и Покрајинског поверенства ПК КПЈ за југоисточну Србију. У Малојастребачку чету дошао је крајем јуна, а погинуо је августа 1942. на Малом Јастрепцу, приликом покушаја пробоја из опкољене земунице за време Аћимовићеве офанзиве.

ТРАЈКОВИЋ ДРАГОМИР. Погинуо је фебруара 1942. године приликом одбране Куршумлије.

ТРАЈКОВИЋ РАНКО ОЦА, 1916, Шишмановац, Прокупље, земљорадник. У Одреду од почетка 1942. Заробљен је после пробоја из непријатељског обруча на Ргајском Вису 12. априла 1942. и стрељан у Доњој Коњуши.

У

УГРЕНОВИЋ УРОШ ВЕЛИША, 1925, Чубура, Прокупље, ученик у угоститељству. У Одред је дошао у пролеће 1942. из месне десетине. Члан СКОЈ-а. Погинуо је новембра 1942. код села Товрљана, у борби против четника и недићеваца.

Ф

ФАПЧИЋ ИВАН ЂУРА, 1912, Пакрац, металски радник. Предратни је члан КПЈ, учесник многих акција за радничка права. Више пута је хапшен. У Топлицу је дошао из Београда, крајем 1941. До доласка за политичког комесара Одреда учествовао је у организовању органа НОП-а на терену Топлице. После рањавања у Горњој Сварчи, 28. фебруара, пребацио се на Пасјачу. Погинуо је априла 1942. године у борби на Ргајском Вису, као политички комесар Топличког НОП одреда.

ФИЛИПОВИЋ БОРА, Ћуприја, абаџијски радник. Заробљен је у Ргаји, а стрељан у Житном Потоку априла 1942. године.

ФОГЕЛ СИЛВЕСТЕР МИЉКО, 1910, Рушкук на Дунаву, Бугарска, металски радник. Предратни члан КПЈ. Као активиста радничког покрета у Земуну учествовао је у низу акција против експлоататорске класе. У Земуну је организовао акције против немачког окупатора. У Топлички НОП одред упућен је из Београда почетком 1942. са групом чланова Партије и распоређен у Пасјачку чету. Заробљен је априла 1942. на Ргајском Вису у борби против четника, недићеваца и бугарског окупатора и стрељан у Широким Њивама.

Х

ХАЏИТОНИЋ СТОЈАН, 1924, Београд, ученик гимназије. Члан СКОЈ-а од 1940. године, а КПЈ од 1941. Учествовао је у припреми и формирању Одреда. Као члан партијског поверенства за Топлицу октобра 1941. године одлази у Ниш за секретара МК СКОЈ-а. Убрзо је ухапшен и стрељан на Бубњу у Нишу.

Ц

ЦВЕТКОВИЋ БОРИВОЈЕ ПАРБО, 1916, Прокупље, подофицир у бившој југословенској војсци, из које је отпуштен због напредних схватања. У Одред дошао у јесен 1941. Погинуо је као десетар, 3. марта 1942. године, код села Чубуре у борби против четника и недићеваца.

ЦЕНИЋ БЈ1АГОЈЕ, 1907, Прокупље, опанчарски радник. У Одреду од почетка 1942. Погинуо је на Ргајском Вису 12. априла 1942. године у борби са четницима и јединицама бугарског окупатора.

ч

ЧЕХ ГАВРО (непознато право име и презиме, година и место рођења). Зна се да је чешког порекла, машинско-браварски радник. Дошао је са првом групом београдских радника, чланова КПЈ и СКОЈ-а, у Топлички НОП одред крајем августа 1941. Као веома храбар омладинац учествовао је у многим диверзантским акцијама против немачког окупатора у Београду. Био је члан руководства СКОЈ-а у Одреду. Погинуо је априла 1942. на Ргајском Вису, приликом покушаја пробоја Видовачке чете из четничко-бугарског обруча, као комесар чете.

Ц

ЦАФЕРОВИЋ АЗЕМ КОЧА, 1910, Држановац, Прокупље, земљорадник. У Одред дошао у лето 1942. Погинуо је крајем исте године на Малом Јастрепцу.

ЦУВЕРОВИЋ ОЛГА БРАНКА, 1921, Београд, студент агрономије. Члан СКОЈ-а од 1940, а члан КПЈ од 1941. Радила је у Прокупљу по линији омладине. Била је члан МК СКОЈ-а за град Прокупље. У Одреду од фебруара 1942. Била је 1943. члан СК КПЈ за Лесковац, а од јесени 1943. секретар СК КПЈ за добрички срез. Погинула је фебруара 1944. у Великој Плани као члан ОК КПЈ за Топлицу.

111

ШАЉАПИН (непознато презиме и име), Лесковац, радник. Дошао у Пасјачку чету почетком 1942. године. У априлу се пребацио са групом бораца на Велики Јастребац. Лечио се у Јасикару, где су га бугарски војници за време јунске офанзиве открили и убили у бекству.

ШУВАКОВИЋ МИЛИЦА МАША, 1912, Земун, студент права. Члан КПЈ од 1939. У предратном периоду уређивала је часопис »Савремена жена«. Активно је учествовала у напредном покрету жена. У Топлички НОП одред је дошла из Београда августа 1941, са групом омладинаца које је упутио ПК КПЈ за Србију. Неко време радила је на терену, а затим је пребачена на рад у Ниш, где је откривена од Специјалне полиције септембра 1942. и касније стрељана.

НАРОДНИ ХЕРОЈИ ЈУГОСЛАВИЈЕ КОЈИ СУ СЕ БОРИЛИ ИЛИ ИОГИНУЛИ У ТОПЛИЧКОМ НОП ОДРЕДУ

АЛЕКСАНДАР ВОЈИНОВИЋ ВОЈИН, рођен 1922. године у селу Мирници, Куршумлија. Свршени ђак средње пољопривредне школе. Члан СКОЈ-а и члан КПЈ од 1941. године. Један од организатора устанка у Топлици и извршилац акције на Хотел »Парк« (ондашњи немачки Официрски дом) у Нишу. У Одреду од 1941. године. Био је борац и руководилац. Из рата је изашао као мајор. Више година провео је на служби у ЈНА. Из војске је изашао у чину генерал-потпуковника. Дуго је био у дипломатској служби (амбасадор). Књижевник, написао је више књига и члан је Савета Републике Србије. За народног хероја Југославије проглашен је 9. октобра 1953. године.

ВАСИЛИЈЕ ЂУРОВИЋ ЖАРКИ, рођен 1920. године у Грлићу, Даниловград, свршени матурант. Члан СКОЈ-а од 1940, а КПЈ 1941. године. Био је међу оснивачима Топличког НОП одреда. У Одреду је био борац, десетар, командир и комесар чете. Касније је био командант Озренско-тимочког НОП одреда и командант 9. српске ударне бригаде.
Погинуо је маја 1944. године.
За народног хероја Југославије проглашен је 6. јула 1953. године.

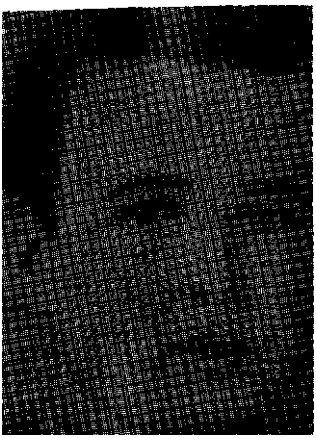
ДЕСИМИР ЈОВОВИЋ ЧИЧА, рођен 1905. у Доњем Бранетићу, Горњи Милановац, браварски радник. Члан КПЈ од 1934. године. У НОБ ступио 1941. године. Оснивач је Расинског НОП одреда. Дужности у НОР-у: Политички комесар Расинског НОП одреда, политички комесар Топличког НОП одреда, члан и секретар ОК КПЈ за Ниш, инструктор ПК КПЈ за ОК Ниш и Зајечар. После рата био је председник Синдиката СРС, председник Контроле комисије ЦК СКС, члан ЦК Србије, посланик. Носилац »Партизанске споменице 1941«. Умро је 1985. године.

За народног хероја Југославије проглашен је јула 1953. године.

ДИМИТРИЈЕ ПИСКОВИЋ ТРНАВАЦ, рођен 1914. године у Мрчајевцима, Чачак, металски радник. У НОБ-у је и члан КПЈ од 1941. године. Борио се у чачанском крају. По повлачењу снага из околине Титовог Ужица прелази у Топлицу, где је био комесар чете, затим командант Топличког НОП одреда, командант 1. јужноморавског одреда, командант 1. јужноморавске и 19. српске ударне бригаде. После рата је био командант корпуса, начелник штаба армије, секретар за народну одбрану СР Србије. Пензионисан у чину генерал-потпуковника. Умро је 1987. године.

За народног хероја Југославије проглашен је јула 1953. године.

ДРАГОЉУБ РАДОСАВЉЕВИЋ ТОПЉИЦА, рођен 1919. године у Прокупљу, металски радник. Припадао је напредном покрету пре рата. У СКОЈ је примљен 1940. године, а у КПЈ 1941. године. У НОР је ступио 1941. године. У борбама се нарочито истицао као бомбаш и пушкомитраљезац у Топличком и Јабланичко-пасјачком НОП одреду. Био је врстан диверзант и као такав најраније је командовао десетином. У борбама је два пута био рањен. Погинуо је у јуришу код Ображде.

За народног хероја Југославије проглашен је јула 1951. године.

ДРАГОСЛАВ ПЕТРОВИЋ ГОРСКИ, рођен 1919. године у Нишу. Завршио је официрску школу и 1941. године постао активни потпоручник. У НОП се укључио 1941. године, а крајем новембра дошао је у Топлички НОП одред. Био је борац — пушкомитраљезац, десетар, па командир чете, маја 1942. године постао је командант Расинског НОП одреда. У КПЈ је примљен априла 1942. године. Октобра 1943. године отишао за команданта Официрског курса, а већ новембра исте године за команданта 2. јужноморавске бригаде.

После рата вршио је одговорне дужности у ЈНА. Пензионисан је у чину генерал-пуковника. Носилац је »Споменице 1941« и низа других одликовања.

За народног хероја Југославије проглашен је новембра 1953. године.

ДРИНКА ПАВЛОВИЋ, рођена 1918. године у Белановици код Љига, учитељица. За народни покрет определила се још у учитељској школи. У КПЈ је примљена 1940. године. По доласку у село Спанце, као учитељица, повезала се са организацијом КПЈ у Куршумлији. После окупације, као познати комуниста, бива ухапшена у Прокупљу, али партијска организација Прокупља организује њено бекство и од тада прелази у илегалност на терену Топлице. Учествовала је у припремама за устанак, а већ септембра 1941. године, по одлуци Партије, одлази на рад у партијску технику у Нишу. У марту 1942. године пала је у руке непријатеља, у Нишу, а затим је спроведена у Београд у Бањички логор. Стрељана је 14. јуна 1943. године у Јајинцима.

За народног хероја Југославије проглашена је 6. јула 1953. године.

ЈЕЛИСАВЕТА АНДРЕЈЕВИЋ АНЕТА-МИЛЕНА, рођена 1923. године у Београду, радница. У СКОЈ-у од 1940. године. Ступила је у НОБ септембра 1941. године. Обављала је дужност курира Окружног комитета КПЈ за Ниш и Топличког НОП одреда. Ухваћена је 1942. године као курир Топличког НОП одреда. Спроведена је у логор на Црвеном Крсту у Нишу, где је мучена. Држала се храбро, а стрељана је 9. јануара 1943. године на Бубњу у Нишу.

За народног хероја Југославије проглашена је 9. октобра 1953. године.

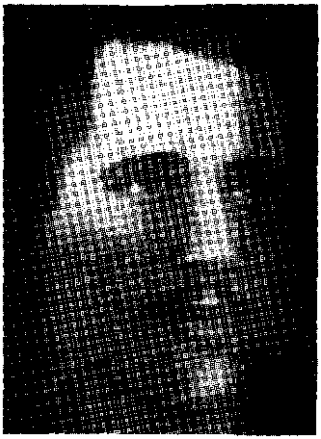
КИРИЛ МИХАЈЛОВСКИ ГРУЈИЦА, рођен 1916. године, Винице, Кочане, учитељ. Члан СКОЈ-а од 1937. године, а КПЈ од 1940. У НОБ је ступио 1941. године. Један је од оснивача Топличког НОП одреда. У Одреду је био комесар чете, командир чете и командант батаљона, затим комесар 1. јужноморавске и комесар 4. македонске бригаде, командант 50. и 51. дивизије и командант штипске војне области. Био је већник АВНОЈ-а и АСНОМ-а.
После ослобођења остао је у ЈНА. Пензионисан је у чину генерал-мајора. Биран је за савезног и републичког посланика. Члан је Савета Републике Македоније и носилац је »Партизанске споменице 1941«.

За народног хероја Југославије проглашен је 29. новембра 1953. године.

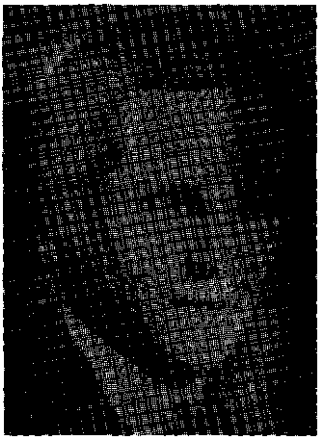
КОНРАД ЖИЛНИК СЛОБОДАН, рођен 1919. године у Капљој Васи Цеље. Породично се доселио у Ниш 1936. године, кожарски радник. Активно учествује у напредном покрету, члан КПЈ од 1937. године. Члан ОК КПЈ за Ниш постаје 1941. године, задужен је за војна питања. Одлуком ОК одлази у Топлицу и учествује у формирању Топличког НОП одреда. У Одреду је био партијски руководилац. Учествује у многим акцијама, а октобра 1941. године рањен је у Житорађи. Децембра исте године, одлуком ОК, одлази са групом бораца на Озрен. Био је политички комесар и командант Озренског НОП одреда, да би се поново вра I ио 1l.l партијски задатак као члан ОК КПЈ.

Фебруара 1944. године рањен је и заробљен, свирепо је мучен, али није рекао ни своје име. На крају је стрељан.
За народног хероја Југославије проглашен је 6. јула 1953. године.

МИЛИЋ РАКИЋ МИРКО, рођен 1912. године у Ваљеву, графички радник. Члан КПЈ од 1938. године. Активно ради у Синдикату. Учествује у многим акцијама београдског пролетеријата и два пута је рањен на београдским улицама. Учествује у мартовским демонстрацијама и у ослобођењу А. Ранковића. На лични захтев, ПК КПЈ за Србију дозвољава му да оде у партизане, у Топлицу. У Одреду, као политички комесар чете, учествује у многим борбама, а јула 1942. године постаје политички комесар Одреда. Погинуо на Јастрепцу 18. 2. 1943. године у борби против Немаца.

За народног хероја Југославије проглашен је 20. децембра 1951. године.

МИЛОЈЕ ЗАКИЋ БЛИХЕР, рођен 1912. године у Мудраковцу, Крушевац, технолог. Врло млад се укључује у раднички покрет и постаје члан СКОЈ-а, а 1935. и члан КПЈ. Као војни питомац активира се у раду са напредним официрима, због чега је хапшен и прогањан. 1937. биран је у МК КПЈ Крушевца. По окупацији активно ради на организацији оружане борбе, јула 1941. године је међу организаторима Расинског НОП одреда и постаје његов командант. Као командант, учествује у свим борбама које води овај Одред у Расини и Топлици. Погинуо је у борби за одбрану Куршумлије 23. фебруара 1942. године.

За народног хероја Југославије проглашен је 20. децембра 1951. године.

МИЛОШ МАМИЋ МИША, рођен 1918. године у Омарском код Приједора. У КПЈ је примљен 1937. године, а већ следеће године постаје члан Рејонског комитета у Београду. Учествује у децембарским демонстрацијама 1939. године, када је и рањен. Учествовао је у организовању многих штрајкова. У ПК КПЈ за Србију изабран је 1940. Учествује у припреми и организовању устанка 1941. године. Пошто је био веома познат полицији ПК КПЈ за Србију упућује га у партијско поверенство Ниша, где се ангажује у пружању помоћи партизанским одредима на југу Србије. На тој дужности погинуо је јуначком смрћу у борби са бугарским окупатором 13. 4. 1942. године.

За народног хероја Југославије проглашен је 1951. године.

МИОДРАГ НОВАКОВИЋ ЦУЦА, *рођен 1919.* године у Ћуприји, по занимању графички радник. Члан КПЈ од 1941. године. Учествује у формирању Ћупријске чете. Одмах је постао десетар, а затим и командир вода. Као веома храброг ПК КПЈ за Србију га је похвалио пред целим одредом. По разбијању По*моравског одреда, Цуца прелази* на Озрен, где наставља борбу, а у лето 1942. године, сајединомчетомТопличког НОП одреда, одлази на Јастребац, где учествује у многим борбама. Од 1942. до марта 1945. године рањаван је пет пута. После ослобођења био је у XII управи у Нишу. Касније је био начелник Штаба дивизије. Носилац је »Партизанске споменице 1941« и других бројних одликовања. Његову активност прекинула је прерана смрт, 1955. године.

За народног хероја Југославије проглашен је 27. новембра 1953. године.

МИОДРАГ ДРАГИ СТАМЕНКОВИЋ СРБА, рођен 1920, године у Лесковцу, радник. У 15 години укључује се у раднички покрет и 1936. године биран је у управу подружнице Синдиката. У КПЈ је примљен 1937. године. У јесен 1940. кооптиран је у ПК СКОЈ-а за Србију. Почетком устанка одлази на југ Србије, где учествује у организовању партизанских одреда. Био је партијски руководилац Топличког НОП одреда. Септембра 1942. године постављен је за секретара ПК СКОЈ-а.

Биран је за члана ЦК СКЈ и ЦК СК Србије. Више пута је биран за посланика. Био је министар у Влади СРС, председник Републичког извршног већа, те председник Савеза синдиката Србије, ***Социј***алистичког савеза Србије и др. Сада је члан Савета Федерације.
За народног хероја Југославије проглашен је 6. јула 1953. године.

НИКОДИЈЕ СТОЈАНОВИЋ ТАТКО, рођен 1911. године у Божурни, Прокупље, по занимању учитељ. Као народни трибун познат широм Топлице, пре рата хапшен. Члан КПЈ од 1939. године. Један од организатора устанка у Топлици. У Топличком НОП одреду је од оснивања, 3. августа 1941. године. Био је комесар Топличког НОП одреда, члан Штаба одреда. Учесник је у многим борбама: за ослобођење Прокупља, Блаца, на Пасјачи и другим, где је испољио храброст и сналажљивост у руковођењу. Погинуо је 18. августа 1942. године.
За народног хероја Југославије проглашен је 14. децембра 1949. године.

ОБРАД ЛАЗОВИЋ ЖИВКО, рођен 1924. године у Блацу, по занимању трговачки помоћник. У Топлички НОП одред ступио је 1941. У СКОЈ је примљен 1942. године, а у КПЈ 1943. Као веома храбар борац истакао се у многим борбама, за Блаце, код Сварче, у Разбојни, због чега је и добио мало неуобичајен назив »Луди«. Већ 1943. године постао је командир чете, заменик команданта батаљона, командант одреда да би 1944. био заменик команданта 5. српске ударне бригаде. После рата био је командант оклопног пука у ЈНА, инструктор управе оклопних јединица и на другим дужностима.

Био је народни посланик у два мандата и члан Савета Републике Србије. Умро је у Београду 1989. године.
За народног хероја Југославије проглашен је 6. јула 1953.

РАТКО ПАВЛОВИЋ ЋИЋКО, рођен 1913. године, Бериље, Прокупље. Средњу школу учио је у Прокупљу, Београду и Лесковцу. Студирао је у Београду и Прагу, одакле одлази у Шпанију, постаје капетан шпанске републиканске војске. У КПЈ је примљен 1933. године. После напуштања Шпаније одлази у логор у Француску, одакле 1940. године долази у земљу. Један од оснивача Топличког НОП одреда. Био је политички комесар, командант и заменик команданта одреда, затим заменик команданта Јабланичко-пасјачког НОП одреда, те начелник Штаба 1. јужноморавског одреда и командант 2. јужноморавског НОП одреда, на којој дужности је и погинуо у борби против Бугара код Стрезимировача 26. априла 1943. године. Председништво Врховног Совјета СССР-а одликовао га је Орденом отаџбинског рата I степена. За народног хероја Југославије проглашен је 9. октобра 1945. године.

РАТОМИР ЈОВИЋ ДУШКО, рођен 1915. године у Горњем Адровцу код Алексинца, отправник возова. Члан СКОЈ-а постао је 1938. године. Борац од 1941. године. Био је курир ПК КПЈ за Србију, држећи везу са ОК КПЈ за Ниш. Од августа 1942. године био је борац Врањског, а касније Топличког НОП одреда.

Почетком 1944. године био је члан, а касније и секретар Среског комитета КПЈ за моравски срез. Погинуо је 13. јула 1944. године у селу Чукуровац.

За народног хероја Југославије проглашсн је 9. октобра 1953. године.

САВА ЕРАКОВИЋ СТРАХИЊА, рођен 1921. године, Добротић, Прокупље, по занимању активниподофицир. Одмах по капитулацији повезује се са НОП-ом и већ августа, по формирању Топличког НОП одреда, ступа у Одред. Као храбар и одважан војник постаје десетар, а нешто касније и командир вода. У јесен 1941. године постао је члан КПЈ. У Јабланичко-пасјачком одреду био је командир чете, затим командант Расинског НОП одреда, а новембра 1943. године, када је формирана 2. јужноморавска бригада, постао је заменик команданта. Фебруара 1944. године постаје и командант, на којој је дужности, јуришајући у првом строју у борби против четника 19. марта 1944. године, погинуо.

За народног хероја Југославије проглашен је септембра 1953. године.

САВКА ЈАВОРИНА САША, рођена 1918. године у Студеницама, Госпић. У КПЈ је примљена 1940. године. По занимању медицинска сестра. Више пута била је хапшена пре рата. По окупацији земље укључује се у припреме за оружану борбу, а октобра 1941. године отишла је из Београда у Расински партизански одред. Једно време била је санитетски референт у Топличком НОП одреду, а убрзо и комесар чете. Од фебруара 1943. године била је члан Обласног комитета КПЈ за Косово и Метохију. После извесног времена поново се враћа у јединицу за политичког комесара Косовског одреда, а нешто касније и Бригаде. По ослобођењу била је на многим одговорним дужностима у Србији и у Београду.
Члан је Савета Републике.

За народног хероја Југославије проглашена је 9. октобра 1953. године. •

СЛАВОЉУБ ВУКСАНОВИЋ ЈАЈКО, рођен 1922. у Блацу, ваздухопловни подофицир бивше југословенске војске. Под утицајем старијег брата, комунисте, учествује у припремама устанка. Новембра 1941. године ступа у Топлички НОП одред. У борби код Здравиња истог месеца је заробљен и страховито мучен од четника. Захваљујући брзом нападу Топличког и Расинског одреда није стрељан. По ослобађању постаје командир чете. Члан СКОЈ-а од 1942, а КПЈ од 1943. године. Маја 1943. одлази у источну Србију, где остаје неко време, а затим у 1. јужноморавски одред и 1. јужноморавску бригаду, са којом је прешао од Топлице преко Шумадије до источне Босне, где је децембра 1943. године херојски погинуо на Деветаку, као командир чете.

За народногхероја Југославијепроглашење9. октобра 1953. године.

СРЕТЕН МЛАДЕНОВИЋ МИКА, рођен 1916. године у Крагујевцу. По занимању радник и ванредни студент. Као предратни револуционар примљен је у КПЈ 1936. године, да би 1940. постао члан ОК КПЈ у Крагујевцу. Одмах по окупацији земље, одлуком ПК КПЈ за Србију, одлази у новоформирани ОК Ниш за секретара, где се ангажује на припреми устанка. Руководи многим акцијама, као што је напад на Хотел »Парк«. Учествује у формирању Топличког НОП одреда. Обилази одреде у Топлици и на Озрену. После једне провале одлази у Топлицу за партијског инструктора. У борби, 12. априла 1942. године, када су партизани били опкољени, у храбром јуришу рањен и заробљен од четника, па како га је неко из Куршумлије препознао после дужег мучења је стрељан.

За народног хероја Југославије проглашен је 9. октобра 1953. године.

СТАНИМИР ВЕЉКОВИЋ ЗЕЛЕ, рођен 1919. године у Сухом Пољу, Лесковац, студент. У напредни покрет укључује се још као гимназијалац. Као студент постао је члан ОК СКОЈ-а у Лесковцу. Због активног рада протеран је 1940. године у родно место. У почецима оружане борбе био је секретар ОК СКОЈ-а за Лесковац и учествовао је организацији устанка. Јуна исте године прелази у Ниш и учествује у формирању партизанских одреда. Члан ПК СКОЈ-а за Србију постаје 1941. године. Обилазећи одред на Јастрепцу, у покушају да се преко Топлице пребаци за Јабланицу, заједно са Милошем Мамићем, ноћио је у селу Луговац, где су их напали Бугари. Погинуо је у неравноправној борби, 14. априла 1942. године, после шесточасовне борбе.

За народног хероја Југославије проглашен је 14. децембра 1949. године.